

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 6612/17

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופטת ע' ברון

העותרת: רגבים

נגד

המשיבים: 1. שר הבטחון
2. אלוף פיקוד המרכז
3. ראש המנהל האזרחי
4. מותצר זידאן
5. עמר חליל
6. רדא עטיאני

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

בשם העותר: עו"ד יעל סינמון

בשם המשיבים 1-3: עו"ד שרון אבירם

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. העתירה שבכותרת הוגשה בחודש אוגוסט 2017, ובמסגרתה התבקש בית משפט זה להורות למשיבים 1-3 – שהיו אז המשיבים היחידים לעתירה – "לנמק מדוע אינם נוקטים בכל הפעולות הנדרשות לשם הוצאה ומימוש של צווי הפסקת עבודה והריסה ביחס לעבודות בלתי חוקיות" שונות, ובנוסף, למסור לעותרת את פרטי "עברייני הבניה" לצורך צירופם להליך כמשיבים. ביום 13.3.2018 הגישו משיבי המדינה את תגובתם לעתירה, טענו כי דינה להידחות בהעדר עילת התערבות במדיניות האכיפה שלהם, ובסדרי העדיפויות שאימצו – ומסרו כי פרטי המחזיקים בשטח הרלוונטי אינם בידיהם.

על רקע הבהרה זו, נדרשה העותרת להודיע "על הצעדים שנקטה לצורך בירור זהותם של עברייני הבנייה, והמצאת העתירה לידיהם". בתגובה, מסרה העותרת – בהודעה לקונית שלא נתמכה בתצהיר – כי נציג מטעמה "ניגש [...] אל השטח במטרה לברר את זהות העבריינים [...] אך כל נסיונותיו עלו בתוהו". משכך, הוריתי לעותרת להסדיר "את סוגיית הצירוף והמצאת העתירה למחזיקים" בתוך 45 יום – והבהרתי כי בהעדר הודעה מתאימה "תישקל מחיקת העתירה בשל אי צירוף משיבים". העותרת עדכנה כי המציאה את העתירה למחזיק "בדרך של הדבקה" בשטח, וביום 29.7.2018 הודיעה כי חשפה את זהות המחזיקים – וביקשה לצרף אותם להליך, ולהתיר לה לתקן בהתאם את כתב העתירה. הרשות ניתנה, וביום 31.7.2018 הוריתי לעותרת להמציא את העתירה המתוקנת למשיבים החדשים "על פי הדין החל", וקבעתי כי "במידה ויתעורר צורך בכיצוע תחליף המצאה, רשאית העותרת להגיש בקשה מנומקת בעניין לרשמי בית משפט זה".

ביום 11.11.2018 הגישה העותרת בקשה "לתחליף המצאה", בנימוק שהמשיבים שצורפו "מתגוררים בנפת שכם, ומשכך אין בידה" להמציא לידיהם את כתב העתירה – אך בקשתה נדחתה ביום 20.2.2019. בהחלטתה, הבהירה רשמת בית משפט זה (ש' עבדיאן) כי העותרת כלל לא טרחה לפעול להמצאת העתירה "באמצעות הדרכים הקבועות בצו שעת חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית) (שטחי המועצה הפלסטינית – עזרה משפטית בענינים אזרחיים), התשנ"ט-1999", ודי בכך כדי לחרוץ את גורל בקשתה לשבט. בעקבות החלטה זו, נדרשה העותרת להודיע, עד ליום 7.7.2019, האם המציאה את העתירה המתוקנת, והובהר כי "בהיעדר הודעה מתאימה, אשקול את מחיקת העתירה מחמת חוסר מעש". בתגובה, הודיעה העותרת כי פנתה אל הממונה על העזרה המשפטית, וביקשה לאפשר לה לשוב ולעדכן לגבי ההתפתחויות. ארכה ניתנה, אך גם במהלכה לא עלה בידי העותרת להשלים את ההמצאה – וביום 7.10.2019 אפשרתי לעותרת לעדכן על ביצוע ההמצאה עד ליום 1.12.2019, וקבעתי כי "לא תינתן ארכה".

דא עקא, בהודעת עדכון שהגישה רק ביום 9.12.2019 מסרה העותרת כי טרם עלה בידיה לקבל "אישור סופי" בדבר ההמצאה, וביקשה לאפשר לשוב ולעדכן עד ליום 30.1.2020.

2. על רקע השתלשלות העניינים שפורטה לעיל, דין הבקשה להידחות. כאמור, ענייננו בעתירה שהוגשה בחודש אוגוסט 2017, ולהתנהלות העותרת מניות בכורה בכך שהיום – בחלוף 28 חודשים בקירוב – טרם הומצאה העתירה כדין למשיבים הנדרשים.

מבלי להידרש לשאלה האם ההתנהלות המתוארת מהווה, כשלעצמה, עילה לסילוק העתירה, ברי כי התשתית העובדתית שעמדה בבסיסה – כמו גם שיקולי המדיניות וסדרי העדיפויות שעליהם עמדו משיבי המדינה בתגובתם המקדמית, שהוגשה בחודש מרץ 2018 – אינם רלוונטיים עוד. אין, אפוא, טעם להעניק לעותרת ארכה נוספת לצורך המצאה, ואין מנוס מן המסקנה כי דין העתירה להימחק, שעה שהתשתית שביסודה אינה עדכנית, ואינה מאפשרת לברר את הנושא לגופו.

3. בנסיבות אלה, העתירה נמחקת – מבלי לפגוע בזכות העותרת להגיש עתירה עדכנית ורלוונטית בעניין לערכאה המוסמכת, ככל שתראה בכך צורך. אין צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ז בכסלו התש"ף (25.12.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט